

at man ikke ganske har set rigtigt. En saadan Adgang er jo sikkert givet i alle Tilfælde. Ligeledes har Fiskerne udtalt Frygt for, at ikke alle, som overhovedet havde med Fiskens Behandling, naar den kommer i Land, at gøre, havde Adgang til at komme ind under Loven, eller at ikke alle Arbejdsgivere, som beskæftiger Folk med Fiskens Behandling, inden den kommer ud til Publikum, har Forsikringspligt overfor de Arbejdere, som de beskæftiger. Man har derfor ønsket indført visse Ændringer sigtende til at slaa fast i Loven, at en saadan Forsikringspligt var til Stede. Udvalget kan imidlertid ikke se, at der er nogen Grund dertil. Vi føler os ganske overbeviste om, at naar al industriel Virksomhed og al Handel, som beskæftiger fremmed Arbejdskraft, er medtaget under Loven, vil ogsaa Virksomheder som de, der her er Tale om, være det. Vi har derfor ikke fundet Anledning til at foreslaa Ændringer i saa Henseende.

Derimod har Udvalget imødekommet „Dansk Fiskeriforening“s Ønske om, at Sagkundskaben, Fiskerne, maatte faa Indflydelse paa Vedtægten for det fremtidige Forsikringsforbund for Fiskere. Udvalget finder, at en saadan Indflydelse tilkommer Fiskerne.

Derimod beklager Udvalget, at det ikke har kunnet imødekomme Ønsker, som er fremsatte fra „Sogneraadforeningernes Ulykkesforsikring“ og „Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring“ i Henseende til Varigheden af den Tid, for hvilken Lovforsikringer fremtidig skulde gælde, og i Henseende til Maaden, hvorpaa en Forsikring, der er tegnet paa langt Aaremaal, træder ud af Kraft. Aarsagen til, at Udvalget ikke har kunnet imødekomme disse Ønsker, behøver jeg i og for sig ikke her at komme dybere ind paa, da der i Betænkningen er gjort udførligt Rede derfor. Det er ogsaa i Betænkningen fremhævet, at man indenfor Udvalget finder, at de Spørgsmaal, som her er rejste af disse to i Ulykkesforsikringen interesserede Institutioner, virkelig ogsaa kræver en Overvejelse. Kun mener man, at denne Overvejelse ikke hører hjemme ved Forhandlingerne om selve Loven, men at de snarere maa finde Sted, naar der skal træffes Afgørelse af, under hvilke Betingelser Forsikringsselskaberne skal have Adgang til at tegne Forsikringer i Henhold til Loven.

Udvalget har endvidere kunnet mødes i Ønsket om, saa vidt gørligt er, at stille alle Ulykkesforsikringsselskaber, enten det

nu er gensidige Selskaber eller Selskaber med begrænset Ansvar, ens overfor Loven, ogsaa i Henseende til Adgangen til at tegne Forsikringer med Statstilskud. Dog har man forment, at da man hidtil indenfor Fiskerierhvervet har haft sit Forsikringsforbund og været glad derfor, var der ingen Grund til at røre ved Spørgsmaalet for Fiskeriets Vedkommende. Det er dernæst fra Ministerens Side ganske bestemt fremhævet overfor Udvalget, at det vilde være saare ønskeligt, om der, selv om det hidtil ikke har været Tilfældet, for Søfartens Vedkommende indførtes et Forsikringsforbund. Fra Ministerens Side er dette begrundet paa forskellig Maade. Ikke alle Sider af denne Begrundelse har gjort lige stærkt Indtryk paa Udvalgets Medlemmer, men man er paa den anden Side standset ved den Betragtning, at da i Henhold til Ændringsforslag Nr. 20 ogsaa Rederne nu, naar Forsikringsraadet gør Indstilling derom, af Ministeren kan fritages for at tegne Forsikring hos et Selskab, vil der i og for sig ikke være stor Grund til at nære Frygt for at fastsætte Bestemmelser i Loven, der tvinger Rederne som saadanne ind under Forsikringsforbundet, idet de ved at underkaste sig de Betingelser, som maatte blive stillet med Hensyn til Sikkerheden for at kunne dække de Skadeserstatningskrav, som maatte blive rejst, vil kunne faa Adgang til at fritages for Forsikringstegning.

Som ogsaa bemærket foran i Betænkningen har Udvalget haft sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om at faa de saakaldte Erhvervs- eller Bedrifts sygdomme ind under Loven i større Udstrækning, end det sker ved Lovforslagets § 1, 2det Stykke, som jo lige med Ulykkestilfælde stiller „skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed“. Man har imidlertid, selv om man kunde nære Ønske om at gaa videre i saa Henseende, forment, at det var rettest foreløbig at blive staaende ved denne Bestemmelse, bl. a., som nævnt i Betænkningen, af den Grund, at det vilde være forbundet med stor Vanskelighed — for ikke at sige, at det paa nærværende Tidspunkt er umuligt — at danne sig et virkelig Skøn over Omfanget af disse Sygdommes Udbredelse i Befolkningen. Hertil kommer ogsaa, at det ligefrem er umuligt uden Overvejelser, som det her ikke er Stedet til at foretage, at fastslaa, hvad der skal forstaaes derved. Derfor ser jeg ogsaa nu, at det Fællesudvalg, som har holdt Møde den 20. Maj 1916 til Forberedelse af det 4de nordiske